

Administrarea clasei: Abordări moderne versus abordări tradiționale

Laura-Rebeca Stiegelbauer
Andreea Elena Păcurari
Universitatea de Vest „Vasile Goldis” Arad

Abstract:

Classroom management refers to a set of different aspects. In order to have a good classroom management, teachers have to think about classroom space, about the types of activities they will conduct, or how students' seating arrangement looks like. This paper intends to approach all these aspects with their positive and negative aspects and with their applicability in today's fast moving world. This research is based on a questionnaire applied on 91 teachers from across Romania.

Keywords: Classroom management; questionnaire; groups; pairs; individual work.

I. Profesorii în clasă

Profesorii joacă un rol foarte important în educația elevilor. Pentru majoritatea elevilor, profesorii sunt adevărate modele de urmat. Din această motiv, profesorii ar trebui să acorde atenție mai multor aspecte înainte de a intra în clasă. Ei trebuie să fie atenți la aspectul lor fizic, la mișcărilor lor, ei trebuie să știe ce se întâmplă în timpul orelor lor și, de asemenea, în proximitatea elevilor lor și chiar a clasei.

După cum a mai fost menționat, profesorii ar trebui să fie foarte atenți la proximitate, la tot ce îi înconjoară. Unii elevi nu se simt în largul lor când profesorii stau lângă ei, în timp ce alții sunt de părere că stând la o anumită distanță denotă răceală din partea profesorilor. Profesorii ar trebui să observe reacția elevilor în ceea ce privește proximitatea și să încerce să se poarte în așa fel încât să nu pună elevii într-o situație de disconfort. Prin urmare, modul în care un profesor ar trebui să se comporte în ceea ce privește această apropiere sau depărtare de elev, se referă la faptul că unii profesori tind să stea aproape de elevii lor când au ceva de explicat personal, și tind să se îndepărteze când explică ceva clasei. Totuși, profesorii ar trebui

să fie conștienți de faptul că dacă stau aproape de elevi, aceștia ar putea să creadă că profesorul este la același nivel cu ei. Acest lucru ar putea crea o atmosferă prietenoasă sau, în anumite cazuri, ar putea diminua respectul elevilor față de profesor, rămânând la latitudinea profesorului ce fel de atmosferă se dorește în timpul unei lecții. Administrarea eficientă a clasei se referă, de asemenea, la stabilirea unei relații și atmosfere adecvate în sala de clasă.

De asemenea, mișcarea în clasă este un alt aspect important. Există profesori care preferă să nu se miște în timpul unei lecții, dar, conform unora, profesorii care doar stau la catedră pot plictisi elevii. Pe de altă parte, cei care se află într-o mișcare continuă pot transforma elevii în „spectatorii unui meci de tenis, capurile lor mișcându-se dintr-o parte în alta până la epuizare”¹. Prin urmare, profesorii sunt cei care ar trebui să creeze un echilibru în mișcările din timpul unei lecții.

Profesorii ar trebui să fie întotdeauna conștienți de felul în care se simt elevii lor și ce fac aceștia. Deci, vigilența este foarte importantă în ceea ce privește administrarea clasei. Profesorii ar trebui să știe ce se întâmplă în timpul orei, dacă elevii înțeleg lecția sau nu și, de asemenea, trebuie să fie conștienți de comportamentul lor.

Când își folosesc vocile, profesorii trebuie să se gândească la volumul vocii și la varietate în intonație. Ei ar trebui să poată folosi un volum adecvat atunci când vorbesc, aceasta însemnând că nu trebuie să vorbească nici prea tare, nici prea încet. Volumul vocii lor ar trebui să fie variabil și adecvat sălii, numărului de elevi dar și subiectului prezentat așadar, volumul vocii folosit de către profesori atunci când aceștia dau instrucțiuni nu trebuie să fie același cu volumul folosit într-un dialog, de exemplu.

În timpul unei lecții, există anume activități care necesită ca elevii să facă liniște. Profesorii pot folosi diferite tehnici pentru a-i împiedica pe elevi să vorbească. Ei pot număra înapoi, pot să ridice mâinile și să aștepte ca elevii să facă la fel sau pot începe să vorbească încet cu elevii din fața clasei. Aceste feluri de acțiuni ar putea opri elevii din vorbit. Rămâne la latitudinea profesorului să descopere care dintre aceste activități ar fi cea mai potrivită să îi ajute să facă liniște în sală.

Un alt moment important al orei este sfârșitul lecției. În acel moment, profesorii ar putea face un rezumat al orei sau ar putea da elevilor *feedback* referitor la activitatea efectuată/studiată. Un alt fel de a încheia o lecție este de a crea un anumit tip de entuziasm pentru următoarea lecție. Acest lucru poate fi îndeplinit prin oferirea unei proiecții a ce se va întâmpla ora

---

¹ Harmer Jeremy, *Cum să predăm engleza*. Pearson: Longman, 2007, 35.

viitoare. Deci, este important ca profesorii să știe cum să administreze fiecare activitate și fiecare moment al lecției. În acest fel, aceștia pot angaja elevii în diferite activități și pot să îi țină atenți în același timp.

II. Gruparea și așezarea elevilor

Există două modalități de clasifica gruparea și așezarea elevilor. În primul rând, există metoda tradițională de a așeza elevii într-o clasă și una mai modernă. Ambele metode sunt folositoare și pot fi utile în diferite tipuri de activități.

Așezarea tradițională este aceea în care elevii stau câte unul sau doi într-o bancă, iar băncile sunt așezate în linii/rânduri drepte. Aceste linii/rânduri sunt îndreptate către tablă.

Jeremy Harmer descrie acest tip de așezare: „În multe săli din toată lumea, elevii stau în rânduri ordonate. Câteodată, scaunele lor au o măsuță din lemn pe unul din mânere pentru a servi la scris. Alteori, elevii au mese în fața lor. În fața unei astfel de săli, deseori pe o platformă înălțată stă profesorul (pentru a fi mai bine văzut de elevi).”²

Acest tip de așezare este foarte folositor atât pentru elevi, cât și pentru profesori. În primul rând, este mai ușor atât pentru profesori, care au o vedere amplă asupra elevilor, cât și pentru elevi, care pot vedea profesorii. În acest fel, profesorii pot să mențină contactul vizual cu elevii mai ușor. Alt avantaj este faptul că această aranjare ajută profesorii când doresc să țină o prelegere, de exemplu, sau când vor să arate elevilor o prezentare sau materiale video. De asemenea, rândurile ordonate sunt utile când profesorii dau elevilor materiale de muncă individuală. Aceasta înseamnă că profesorii pot fi siguri că elevii vor lucra singuri. Dacă doresc să testeze sau să evalueze elevii, profesorii pot fi siguri de faptul că evaluează munca fiecărui elev. În ceea ce privește așezarea în rânduri ordonate a elevilor, profesorii trebuie să țină cont de faptul că unii elevi vor sta în fața clasei, în timp ce alții vor sta în spate. Prin urmare, este foarte important ca profesorii să mențină implicarea tuturor elevilor în activitate. Aceasta înseamnă că ei nu ar trebui să pună întrebări doar elevilor din primele rânduri. Dacă profesorii au un număr mare de elevi în clasele lor, așezarea lor ordonată poate fi singura soluție.

Alte modalități de așezare a elevilor includ formele de cerc și de semicerc. Aceste tipuri de aranjare sunt possible când numărul elevilor din clasă este scăzut. Atunci când băncile elevilor sunt aranjate într-un cerc, profesorii stau de obicei lângă tablă. Ei aleg acest loc deoarece este mai puțin

---

² Harmer Jeremy, *Cum să predăm engleza*. Pearson: Longman, 2007, 40.

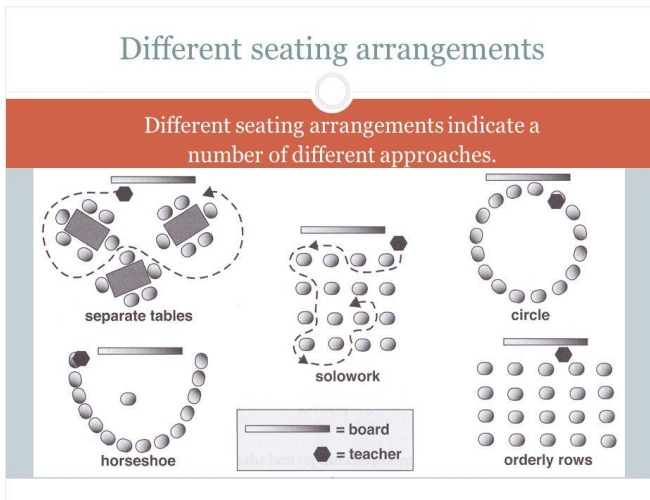
dominant. Dar și când băncile sunt așezate în formă de semicerc, profesorii stau de obicei lângă tablă, ceea ce înseamnă că stau la deschizătura semicercului. Aceste două tipuri de așezare a elevilor sunt foarte motivatoare pentru elevi. Acestea crează un mediu de învățare mai plăcut. Principalul motiv pentru aceasta este că aceste moduri de așezare crează un sentiment de egalitate, care nu poate fi găsit atunci când profesorii stau în fața clasei, iar elevii sunt așezați în rânduri ordonate. Alt avantaj al acestor aranjamente este faptul că elevii se pot vedea unul pe altul. În acest fel, elevii pot comunica în mod non-verbal între ei. Când aceștia stau în rânduri ordonate, elevii trebuie să se întoarcă pentru a-și vedea colegii. Acest lucru poate crea o întrerupere și poate cauza zgomot.

Profesorii pot de asemenea să își așeze elevii la mese separate. Ei pot aranja mesele în grupuri mici; în acest fel, profesorii se pot plimba printre elevii și pot să îi ajute când au nevoie. Când se folosește acest tip de aranjament, catedra profesorului se află de obicei în colț. Acest tip de așezare este folositor pentru profesori, deoarece aceștia pot da elevilor diferite sarcini sau pot ajuta un grup în timp ce restul grupurilor continuă să lucreze. Este de asemenea avantajos deoarece profesorii pot împărți sarcini colaborative elevilor, acestea fiind mai ușor de rezolvat deoarece așezarea băncilor permite colaborarea dintre elevi.

Profesorii ar trebui să fie atenți la faptul că ar putea întâlni dificultăți în așezarea elevilor. Cu alte cuvinte, ar putea exista elevi care nu vor să stea cu anumiți colegi sau, din contră, elevi care vor să stea doar cu anumiți colegi, care sunt de obicei prietenii lor.

Alte două tipuri de așezare a elevilor sunt cele de gen culoar sau stadion. În ceea ce privește primul tip, băncile elevilor sunt împărțite în două rânduri așezate față în față. Profesorul folosește culoarul dintre bănci pentru a ține lecția. Tipul stadion este o variație a configurației cu rânduri clasice. Aici, băncile elevilor sunt împărțite în grupuri, toate fiind întoarse cu fața în aceeași direcție. Aceste tipuri de aranjamente sunt utile în cazul prelegerilor.

Figura 1 reprezintă diferitele tipuri de așezare a băncilor.

Fig. 1. Așezarea băncilor

(<https://mind42.com/mindmap/05b87061-b3d7-46c6a7cc05e1eb57ce38?rel=pmb>)

În decursul unei săptămâni, unui semestru sau unui an, profesorii pot folosi diferite tipuri de așezare a băncilor. Ei pot alege modul potrivit, în funcție de vârsta și nivelul elevilor, dar și în funcție de lecția pe care doresc să o predea. Profesorii ar trebui să fie atenți când aleg un aranjament al băncilor pentru clasă. În primul rând, ei trebuie să decidă dacă lecția se dorește a fi făcută în jurul profesorului sau al elevului. Dacă intenționează să predea o lecție în care atenția trebuie să fie asupra profesorului, este sfătuit să se folosească următoarele aranjamente: rânduri ordonate, culoar sau stadion. În acest fel, toți elevii pot vedea profesorul sau tabla. Totuși, dacă în lecția care urmează a fi predată, atenția trebuie îndreptată asupra elevilor, atunci profesorii pot folosi alte aranjamente ale băncilor. Ar putea ruga elevii să stea în cerc sau semicerc, sau le-ar putea plasa băncile în grupuri mici. În acest fel, ei ar putea ajuta elevii sau ar putea să le dea sarcini individuale.

În ceea ce privește munca elevilor, ei pot fi rugați să lucreze atât singuri, cât și în grupuri sau perechi. După cum Jeremy Harmer scrie în cartea sa: „Predarea la întreaga clasă ajută la formarea spiritului clasei, acel sentiment că toți sunt implicați, împreună. Este foarte potrivit pentru prelegeri, explicații și controlul asupra situației.”³

³ Harmer Jeremy, *Cunoștințe esențiale ale profesorului*. Pearson: Longman, 2012, 150.

Activitățile privind întreaga clasă oferă elevilor mai puține șanse de a comunica, decât munca în perechi sau grupuri. În timpul acestor feluri de activități, oportunitățile individuale sunt mai scăzute decât în alte tipuri de muncă. Chiar dacă unii elevi au oportunitatea de a aduce contribuții individuale lecției, vorbirea în fața clasei poate fi prea solicitantă pentru ei.

Dacă profesorii doresc să țină o lecție mai interactivă, ei ar trebui să apeleze la munca în echipă sau perechi, în locul activităților cu clasa întreagă. Ambele tipuri de muncă cer cooperare între elevi. Fie că au de făcut o compunere, de jucat pe roluri sau de a căuta informații pe internet, când elevii lucrează în grupuri sau perechi, profesorii le pot da sarcini care trebuie rezolvate împreună. Aceste tipuri de activități oferă elevilor mai multe șanse de a participa în mod activ la oră. Alt avantaj este faptul că oferă elevilor un anumit grad de independență. Unul dintre motivele pentru aceasta este că profesorul nu poate să observe tot timpul ce face un grup, deci elevii vor fi nevoiți să ia decizii de studiu pe cont propriu.

Există anumite aspecte la care trebuie să fie atenți profesorii când cer elevilor să lucreze în grupuri sau perechi. De exemplu, ar putea fi elevi care nu doresc să lucreze cu cineva din grupul lor sau, din contră, ar putea fi câțiva elevi dominanți care preiau controlul asupra activității fără a li se fi cerut acest lucru. Pentru a evita aceste situații, profesorii ar trebui să le ceară elevilor să se împartă singuri și să dea fiecărui elev o sarcină specifică. În acest fel, ei se pot asigura că toți elevii vor fi implicați în activitate.

Munca între clase este un alt fel de a grupa elevii. În acest caz, profesorii își unesc clasele, iar elevii trebuie să lucreze împreună. Profesorii pot decide să unească clase de același nivel sau, din contră, ar putea uni clase de nivele diferite. În cazul acesta din urmă, profesorii vor cere elevilor să își ajute colegii și să lucreze împreună. Jeremy Hamer scrie în cartea sa: „Interacțiunile între clase sunt foarte bune pentru studii, discuții, prelegeri sau prezentări. Acest tip de organizare durează mai mult până se concretizează, dar, într-un final, poate oferi elevilor un sentiment de satisfacție.”⁴

De asemenea, profesorii trebuie să posede încă o calitate, și anume *flexibilitatea*. Profesorii trebuie să aibă șansa de a decide cum vor să își așeze elevii. Este important să se ia această decizie, așa cum s-a menționat mai sus, pe baza tipului de lecție pe care vor să o predea, a nivelului elevilor, a vârstei lor și, desigur, când este posibil, pe baza preferințelor acestora. Profesorii ar putea să schimbe modul de așezare în fiecare săptămână, de exemplu. În acest fel, ei vor face locul de studiu mai plăcut și interesant

---

⁴ Harmer Jeremy, *Cum să predăm engleza*. Pearson: Longman, 2007, 44.

pentru elevii lor. Profesorii ar trebui să dea dovadă de flexibilitate când vine vorba de alegerea tipului de muncă pe care o desemnează elevilor. Profesorii ar trebui să decidă dacă vor ca studenții lor să lucreze în perechi, pe grupe sau individual. Munca individuală este utilă atunci când elevii trebuie să acumuleze cunoștințe, pe când munca pe grupe sau în perechi este mai folositoare când se dorește ca elevii să participe la sarcini comunicative.

Pe de altă parte, munca individuală ajută elevii să lucreze individual, în ritmul și timpul lor, însă atunci când trebuie să lucreze singuri, elevii se vor concentra pe nevoile personale și progresul propriu.

Cu alte cuvinte, profesorii ar trebui să se decidă ce tip de așezare și ce tip de sarcini sunt cele mai potrivite într-un anumit moment, la o anumită lecție și pentru un anumit grup de elevi. Pentru a lua cea mai bună decizie, după cum a fost menționat, profesorii ar trebui să ia în considerare nivelul elevilor și, desigur, nevoile acestora în ceea ce privește acumularea de cunoștințe.

III. Administrarea clasei în România

Pentru a înțelege cum este simțit adevăratul învățământ în România și pentru a servi ca parte practică a acestui studiu, am decis să facem un chestionar. Toate întrebările sunt legate de administrarea clasei în general. Prima dată, am decis să cerem părerile altor profesori. Așa că, acest chestionar a fost aplicat unor profesori din toată țara. Acesta este chestionarul care a fost aplicat unui număr de 91 de profesori.

Administrarea clasei

1. De cât timp predăți?
2. Ce materie predăți?
3. La ce nivel predăți?
  - a. școală primară
  - b. gimnaziu
  - c. liceu
4. La ce nivel vă place să predăți??
  - a. școală primară
  - b. gimnaziu
  - c. liceu
5. La ce nivel considerați că este mai ușor de predat?
  - a. școală primară
  - b. gimnaziu
  - c. liceu
6. Cu ce dificultăți vă puteți întâlni când predăți la o școală primară? (Menționați cel puțin 3)
7. Cu ce dificultăți vă puteți întâlni când predăți la o școală gimnazială? (Menționați cel puțin 3)
8. Cu ce dificultăți vă puteți întâlni când predăți la un liceu? (Menționați cel puțin 3)
9. Ați prefera să folosiți metode de învățământ tradiționale sau moderne?

10. Ce fel de metode de predare-învățământ-evaluare preferă elevii dumneavoastră?
a. metode tradiționale b. Metode moderne
11. Elevii dumneavoastră preferă:
a. munca individuală b. Munca de grup
12. Ce fel de așezare a băncilor credeți că este cel mai eficient?
13. Ce credeți că le este cel mai greu elevilor dumneavoastră?
a. să înțeleagă o lecție nouă b. Să își facă temele c. să aplice ce au învățat
14. Credeți ca temele pentru acasă sunt folositoare?
a. Da b. Nu
15. Credeți că este folositor să vă planificați lecțiile?
a. Da b. Nu
16. Ce stadiu al planificării lecțiilor îl găsiți cel mai dificil?
a. a găsi și alege activități b. a stabili obiective c. estimarea timpului necesar pentru fiecare activitate
17. Care este metoda dumneavoastră preferată de predare?
18. Ce metodă de predare credeți că este cea mai folositoare?
19. Ce metodă de evaluare preferați?
20. Ce metodă de evaluare credeți că e cea mai folositoare??
21. Ce atitudine credeți că ar trebui să aibă profesorii pentru o bună administrare a clasei?

După cum a fost menționat, chestionarul a fost aplicat la 91 de profesori din diferite județe. Acești profesori au predat mai mulți ani, de la un an până la 45 de ani. De asemenea, 35 dintre profesorii care au răspuns la chestionar predau la școli primare și ceilalți la școli gimnaziale și licee. Cât despre materiile la care predau, 10 predau limba și literatura română, 6 predau matematică, 6 predau engleză, 6 predau franceză, 3 predau istorie, 2 predau geografie, 4 predau fizică, 5 predau chimie, iar 4 biologie. O persoană predă arte, 3 predau informatică, 4 predau educație fizică, o persoană predă educație tehnologică și o persoană predă religie.

Din cauza faptului că unele întrebări pot avea răspunsul multiple, procentajul întrebării nr. 3 este după cum urmează: 45,5% din cei care au răspuns la chestionar predau la o școală primară, 50% din ei la o școală gimnazială și 21,6% din ei predau la liceu. Acest rezultat este o consecință a faptului că un profesor poate predă atât la o școală primară cât și la una gimnazială, sau por predă la școli gimnaziale și licee.

În ceea ce privește nivelul de studii preferat, 43,2% preferă să predea la școli primare, 42% preferă să predea la școli gimnaziale, iar doar 22,7% preferă să predea la liceu. Chiar și așa, 43,5% din profesorii care au răspuns consideră că este cel mai ușor să predea la liceu. Doar 38,6% cred că

predarea în școlile gimnaziale este cea mai ușoară și 22,7% cred că predarea în școlile primare este cea mai ușoară.

Următoarea întrebare cere ca profesorii să enumere cel puțin trei dificultăți întâmpinate când se predă la elevi mici, și anume cei din școlile primare. Profesorii au găsit câteva dificultăți. De exemplu, au spus că un număr mare de elevi poate fi o problemă, de asemenea, comportamentul indisciplinat și pierderea atenției elevilor. Alte greutăți pe care le-au enumerat au fost cantitatea vastă de materie pe care trebuie să o învețe elevii, lipsa de motivație a elevilor și lipsa de materiale. Lipsa de interes din partea părinților, marea cantitate de documente care trebuie completate de către profesori și faptul că unii elevi nu merg la grădiniță sunt alte dificultăți observate de către profesori. De asemenea, profesorii au declarat și alte greutăți, printre acestea numărându-se: comportament disruptiv, o programă neadaptată nevoilor elevilor, ore simultane, absenteism, elevi cu nevoi educaționale speciale, atitudinea neadecvată a părinților privind școala, plictiseala elevilor și interesul lor în joacă, dar și schimbările constante din sistemul educațional.

Când au fost întrebați despre dificultățile întâlnite la școlile gimnaziale, profesorii au răspuns că ei cred că lipsa de interes a elevilor, indisciplina, violența fizică și verbală, obrăznicia și interesul scăzut în activitățile școlare sunt principalele greutăți întâlnite. Mai mult decât atât, programa amplă, lipsa de materiale didactice și faptul că școlile nu dispun de aparate tehnologice sunt, de asemenea, motive pentru care profesorii cred că e dificil de predat la școli gimnaziale. În plus, profesorii sunt de părere că atitudinea părinților vis-a-vis de școală, cantitatea enormă de documente de completat, iresponsabilitatea elevilor și numărul care crește în fiecare an dintr-o clasă sunt de asemenea câteva dintre dificultățile care împiedică profesorii să ofere elevilor posibilitatea de a progresa. Absenteismul elevilor, lipsa lor de atenție și faptul că profesorii trebuie să întrerupă lecția pentru a face observație anumitor elevi sunt alte probleme întâlnite de profesori. De asemenea, neasimilarea deprinderilor minime în școlile primare, numărul redus de ore pentru o materie școlară și lipsa lecțiilor practice sunt și ele greutăți întâlnite de profesori. Pentru a aprofunda și mai mult analiza, profesorii au spus de asemenea că interesul elevilor în a petrece tot mai mult timp pe internet și timpul redus alocat învățării au fost alte probleme pe care le-au întâlnit în școlile gimnaziale. Altă dificultate majoră este faptul că elevilor le este permis să meargă la liceu neținând cont de nota luată la evaluarea din clasa a 8-a. Alte dificultăți sunt cele legate de vârsta elevilor, însemnând dorința elevilor de a fi independenți și alte probleme ce apar la

vârsta lor. Tinerii adolescenți acceptă cu greu comparațiile cu alți elevi, în special dacă aceste comparații vin din partea profesorilor.

Cât despre problemele din liceu, profesorii au descoperit o gamă variată de dificultăți cu care se pot întâlni. De exemplu, profesorii spun că atitudinea elevilor vis-a-vis de școală este o mare problemă. Elevii prezintă lipsă de interes, lipsă de respect, lipsă de motivație și comportamente deranjante. După cum a mai fost menționat, din cauza faptului că elevii sunt admiși la liceu cu o notă proastă, acest lucru reprezintă o problemă deoarece elevii prezintă o mare lipsă de cunoștințe. Altă problemă, în ceea ce privește elevii, este faptul că ei pot alege greșit opțiunile pentru licee. Pe de altă parte, există elevi care își îndreaptă atenția doar asupra învățarea materiilor la care vor fi evaluați la sfârșitul anilor de liceu. Alți profesori spun că ei întâlnesc elevi care chiulesc de la ore, care fumează sau care nu sunt deloc interesați de școală. Absenteismul și abandonul școlii sunt alte probleme pe care le întâlnesc profesorii care predau la liceu. Lipsa de materiale, programa aglomerată și lipsa de lecții practice sunt de asemenea probleme întâlnite de profesori în licee. Lipsa de concordanță dintre ceea ce învață elevii și ceea ce trebuie să știe aceștia pentru a găsi o slujbă bună este o problemă majoră în licee. Profesorii de liceu spun că altă problemă este atitudinea părinților vis-a-vis de școală. Există elevi ai căror părinți nu se implică în viața lor școlară și există părinți care au așteptări prea mari de la copiii lor fără a se implica ei înșiși. O ultimă problemă este faptul că elevii nu se supun regulilor școlii și aceste reguli nu sunt aplicate corect.

Numărul 8 întreabă profesorii ce tipuri de metode preferă. 89,8% au spus că preferă metode moderne de predare, în timp ce 45,5% au spus că preferă metodele tradiționale. Acest procentaj arată faptul că unii profesori preferă ambele tipuri de predare. 90,9% din profesori au spus că elevii lor preferă metodele moderne și 26,1% au spus că aceștia preferă metodele tradiționale. Acest lucru înseamnă de asemenea că sunt elevi care preferă ambele tipuri de învățământ.

În ceea ce privește tipul de muncă, 89,96% din profesori au declarat că elevii lor preferă munca pe grupe sau perechi. Un număr scăzut de profesori au spus că elevii lor preferă munca individuală.

Profesorii au fost întrebați de asemenea ce tip de așezare a băncilor cred că este cel mai avantajos. Majoritatea au răspuns că ei preferă să îi așeze pe elevi în grupuri. Alții au spus că preferă să îi așeze în semicerc sau cerc. Sunt de asemenea profesori care preferă ca elevii lor să fie așezați în rânduri ordonate, sau care preferă ca elevii să stea în bănci individuale. Profesorii spun de asemenea că ar trebui să le permitem elevilor să aleagă cum să fie așezați. Alții spun că profesorii ar trebui să țină cont de nevoile elevilor sau

de interesul acestora în materie. Mai există și alte opțiuni: un elev cu rezultate bune împreună cu un elev cu rezultate mai puțin bune. Sunt profesori care susțin că este important cum sunt așezați elevii și alții care cred că ar trebui să alegem așezarea potrivit activității ce urmează a fi făcută.

Când profesorii au fost întrebați ce cred că li se pare cel mi greu elevilor, 64,8% au răspuns că elevii lor cred că este greu să aplice ce au învățat, 40% au spus că temele sunt cele mai dificile pentru elevi, iar doar 5,7% consideră că elevilor le este dificil să înțeleagă lecția. 86% din profesori consideră că temele sunt importante și folositoare pentru elevi. Totuși, 17% consideră că temele nu sunt folositoare elevilor. După cum reiese din procentaje au existat de asemenea profesori care au fost de acord cu ambele variante.

În ceea ce privește planificarea, 70,5% din profesori cred că este utilă și importantă. Când își planifică lecțiile, 40,9% cred că este dificil să estimeze durata activităților, 26,1% cred că stabilirea obiectivelor este cea mai grea parte iar 42% cred că selectarea activităților este cel mai dificil de făcut. Acest procentaj arată de asemenea că unii profesori găsesc mai mulți factori dificili când își planifică lecțiile.

Profesorii preferă diferite metode de predare. Printre metodele pe care le-au scris se află următoarele: discuția, conversația, explicația, dezbateră și demonstrația. Alții spun că preferă metode cum ar fi: turul galeriei, brainstorming, gândirea critică, pălării gânditoare, explozii stelare, cubul, inteligențe multiple, mozaicul sau Știu/Vreau să știu/Am învățat. Există de asemenea profesori care preferă metode ca și: investigația sau învățarea prin descoperire. Majoritatea profesorilor au dat exemple de tehnici moderne de predare. Când au fost întrebați ce metodă cred că este cea mai avantajoasă, ei au răspuns că toate metodele moderne sunt avantajoase, depinzând de tipul de lecție care trebuie predată. Au dat exemple ca: demonstrația, investigația, dezbateră, conversația, învățarea prin cooperare. În general, profesorii au spus că ei consideră că cele mai avantajoase metode sunt cele care ajută elevii să se implice în lecție. (din nou, doar metodele moderne au fost date ca exemplu)

Mergând mai departe cu analiza, profesorii preferă diferite metode de evaluări. Unii dintre ei consideră că evaluarea constantă este importantă, alții preferă evaluarea sumativă, iar alții preferă să le ceară elevilor să aplice ce au învățat. Testele scrise și portofoliile sunt preferate de majoritatea profesorilor.

Când au fost rugați să numească cea mai eficientă metodă de evaluare, majoritatea profesorilor au răspuns că testele scrise sunt cele mai eficiente. Totuși au existat câțiva profesori care au fost de părere că aplicarea a ceea ce a fost învățat este cea mai importantă.

Ultima întrebare adresată profesorilor a fost să definească cea mai bună atitudine pentru o administrare a clasei eficientă. Ei au spus că pentru a îndeplini aceasta, profesorii trebuie să aibă o atitudine pozitivă, dar autoritară. Alții au spus ca profesorii ar trebui să fie relaxați și democrațici. Pentru alții, comunicarea și colaborarea sunt foarte importante. Alții cred că dreptatea și aptitudinile bune de organizare sunt calități care ar trebui să le posede profesorii. Dăruirea, răbdarea și toleranța sunt de asemenea calități de care trebuie profesorii să dea dovadă pentru o eficientă administrare a clasei. De asemenea, empatia și obiectivitatea sunt alte aspecte importante pentru profesori. Alți profesori cred că ar trebui să putem să ne adaptăm unei anumite situații și ar trebui să fim deschiși la schimbare. Profesorii ar trebui de asemenea să cunoască nevoile elevilor în ceea ce privește studiul și ar trebui să le încurajeze progresul. Alt aspect important este de a avea o relație bună cu familia elevului. Nu în ultimul rând, profesorii ar trebui să dea dovadă de decență, să se țină de cuvânt și să se asigure că există înțelegere și respect reciproc.

Concluzii

Profesorii sunt de părere că elevilor li se pare cel mai greu să aplice ce au învățat în viața de zi cu zi. Profesorului îi revine datoria de a găsi cea mai bună modalitate de a depăși toate defectele descoperite/mărturisite în acest mic chestionar. Ei cred că planificarea lecțiilor este importantă, deci trebuie să găsească soluții la toate obstacolele care împiedică elevul să primească cea mai bună educație.

Potrivit studiului, pentru o bună administrare a clasei, profesorii trebuie să fie pozitivi, comunicativi și înțelegători dar și puțin autoritari când este necesar. Atenția la nevoile elevilor și încurajarea progresului lor ar putea fi soluțiile la toate dezavantajele prezentate. Ultimul, dar nu cel din urmă, respectul reciproc dintre elevi, profesori și părinți ar putea face mediul nostru educațional mai plăcut și mai plin de satisfacții pe viitor.

Bibliografie

- Harmer, J, Essential Teacher Knowledge-core concepts in English language teaching, Pearson Education Limited, 2012.
- Harmer, J, How to Teach English, Pearson Longman, 2007.
- Harmer, J, The Practice of English Language Teaching, Pearson ELT, 2007.
- Hughes, A, Testing for Language Teachers , Cambridge University Press, 2002.
- Moon, J, Children Learning English, MacMillan, 2005.

Scrivener, J, Learning Teaching, MacMillan, 2010.

Woodward, T, Planning Lessons and Courses, Cambridge University Press, 2001.

Dudeny, G and Hockly N, How to Teach English with Technology, Pearson Longman, 2007.

Surse Internet

<https://en.oxforddictionaries.com/definition/teacher> (ultima accesare în 4 aprilie, 2017).

<http://www.cambridge.org/elt/blog/2014/08/13/use-coursebooks-art-pedagogy/> (ultima accesare în 17 iunie, 2017).

<http://tutorials.istudy.psu.edu/testing/testing2.html> (ultima accesare în 18 iunie, 2017).